

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quouis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

1. Lectori lux & ingressus ad sermonem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77028](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77028)

PRODROMVS ÆTERNITATIS MORTIS NVNTIVS.

CAPVT PRIMVM.

Mortis memoria proponitur sanis.

§. 1. Lectori lax, & ingressus ad sermonem.

MORBO & Mortis solatia innumeri scripsere. Idem ego facere meditor: sed tantum abest, ut illi me abstergeant, ut etiam provocent ad scribendum. Aliqui horum scriptorum (cum venia dixerim) prolixi nimis sunt, & agrotum aut agrotatum infinitis præceptionibus onerant. Alii brevitatis non adeo obliui, sed ordinis, quem nimis concinnum volunt & accuratum, minus offendissent, si scivissent manum amovere detabulâ, quod in Protogene Apelles desiderabat. Alii multa præclare discunt, sed non satis, sic dicam, practicè: Theoriam alibi commendemus; hic agere oportet, & pro verbis monstrare facta. Alii ægris aut moribundis meros panem terrores, formidines meras obijciunt, & exanimant etiamnum spiritantes. Voti tui, mi Lector, scio esse, ad Mortem præparari quàm fieri potest levissimis impendii. Voto tuo respondere conabor, & *Breviter, Ordine, Hilariter*, ad Mortis ostium te ducam, ut panem non sentias te duci. *Breviter* quidem; nam libellum scripturus sum, non librum; & libellum manuarium, qui suo domino numquam non ad manus sit. *Ordine* non stricto illo & exquisito, sed, ut ita dicam, confuso. *Ordo* viæ est, etiam cum per ambages iur, præsertim si sint amœnæ. *Hilariter*; nec enim religioni ducam, etiam versiculos & epigrammata rei opportuna miscere: stilum jacentem illum & flaccidum subinde temperare expediet erectiore, & hilaritatem non abhorrente. Hæc in antecessum debui præmonere.

§. 2. Quotidiana mortis memoria.

BEATUS ille, qui semper & ubique sic vivit, ut ultimam quamque lucem tamquam non redituram consummat. Epictetus sapientissimè hoc docens, *Mors*, inquit, & exilium, & omnia quæ in malis habentur, ob oculos tibi quotidie versentur; omnium verò maximè mors. Sic nihil umquam humile cogitabis, nec impensè cupies quidquam.

Miselli homunculi, quid longas spes præcipitis? quid tantam suspensit rerum molem? eras forsitan futuri favilla & cinis. Cautos fige pedes, ô homo; illa atra Diva cuique nostrum super caput quotidie stat, & ultimas vitalis clepsydre areculas inloposito & pervigili oculo expectat, & tu non expectes illam?

Ortum quidquid habet, finem timeret, Ibimus omnes,

Ibimus; immensis urnam quatit Æacus umbris.

Neque ætas ulla delinit mortem. Cum nascimur, subijcitur huic tributo, & mortis finis stipendiarii: imò: --- cum tremuli sese oculi exerunt,

Præparam, avidi percipiunt diem,

Mors eadè tunc sanè incipimus mori. Eadem mors reginæ immi-
ner, quæ ancillæ. Itaque

A *Omni crede diem tibi diluxisse supremum.*
Dic omni vespere: Hodie ito ad ostium æternitatis.

Horat. l. 1. epist. 4.

§. 3. Mendria mortis, potens in omnia peccata pharmacum.

OMNEM sensum voluptatis excutit seria mortis recordatio, & in absinthium mella vertit. Chrysostomus id asserens, *Mortis futura expectatio*, inquit, *haudquaquam finit, ut quas in manibus habent voluptates, seu delectationes sentiant.* Et verò quid non potest, non extremis digitis, ac quasi per capillum, sed toto mors corpore cogitata? Nulli hæc ætati parcat, nulli dignitati. Hic Mors nulli decedit juvenis, infans alter, senex alius. Ille ferro, veneno alius aut lapsu; lento alius stillicidio, celeri alius, & tamquam valido imbre aut fluctibus oppressus, aut fulmine tactus jacet. Inter tam dubia, tam varia, tam

subita, quæ securitas? aut quis peccandi animus inter tam incerta? Quid quod quotidie morimur? Clepsydram cogita, sive veterem aqueam, sive recentiore arenariam: nonne per stillicidia & arenas pars superior evacuatur, impletur inferior? Idem de vitâ cogita: delabitur momentis singulis aliquid, & evacuatur præfens vita, ac aliud diffuit. Nihil hic tutum, non hora horæ, non momentum momentum. Beatus, cui omnis dies postremus; beator, cui omnis hora; beatissimus, cui omne momentum.

Abstinebit à scelere manum, quisquis omnem horam decretoriam putat, quisquis omne momentum ultimum. O spes inanis, quantos in fraudem impellis? quantos, dum promittis senectam, in medio tollis cursu? Evenire proinde credas posse tibi, quod multis. Quanti jacent nocente mente, innocente licet manu! quàm multi, meditato tantum crimine, mortem repererunt! quàm multos medio in scelere mors occupavit, & medium secuit crimen! quàm multi in ipso sceleris conatu abrepti, temerarii ausus pœnas dederunt! quàm multi in ipso inchoati sceleris momento, scelus morte clauserunt! Quid, si ex horum numero sis unus? aut quæ certior tibi hora, aut momentum, quàm alteri? Iam quis ab illâ mente crimen expectet, quæ cum crimine mortem expectat, cum morte pœnam? Nemo prudens inter Oceani fluctus in tabulâ ludit: nemo ab ingenti præcipitio pendulus scelerameditatur: nemo inter medios armatos hostes inermis hilarescit. Stolidior hic est, qui in perpetuo mortis metu, omni horâ dubiâ, omni momento incerto, ea audet quæ æternum infelicem asserunt mortem. O fatui! quousque ruimus in æternum punienda? Quin Si-
racidæ consilio paremus? In omnibus, inquit, operibus tuis Eccli. c. 7. memorare novissima tua, & in æternum non peccabis.

De vitâ singulis momentis aliquid delabitur.

Cogitatio horæ decretoriae abstinere facit à scelere.

Multi in medio scelere à morte occupantur.

Scribanus in Politi Ch. lib. 1. c. 27.

Scelus est qui audet ea quæ asserunt mortem.

Eccli. c. 7. v. 40.

§. 4. Bone vite clausula, quanti sit, è Senecâ.

IC, mi Seneca, quem magnus ille Plinius Principem eruditionis invidendo elogio appellat, dic quid sentis de morte, præsertim immatura? Audite juvenes, audite queruli senes: *Quomodo fabula, sic vita; non Senec. epist. quàm diu, sed quàm bene acta sit, refert.* Nihil ad rem pertinet, quo loco definas, quocumque voles define: tantum bonam clausulam impone. Non aliter Epictetus, *Memento, inquit, actorem te esse fabulæ, qualem doctor voluit.* Ench. c. 23. si brevem, brevis; si longam, longa. Nec aliter Varro dixit,

Lib. 14. c. 4. med.

Ench. c. 23.

Ench. c. 23.

Ench. c. 23.

Plin. l. 3. c. 10. p. 17 inii.

Nulla ætas delinit mortem.

Mors eadè reginæ & ancillæ.